

ZAGRODA NR 9

W 1865 r. jako właściciel wymieniany jest chłop Johann Albrecht, który posiadał gospodarstwo już w latach poprzednich. Wówczas to do siedliska należał teren rozciągający się na zachód, aż do zagrody nr 11. Na przełomie lat 1894/1895 zabudowania z gruntem należały do chłopca Alberta Müllera i od 1909 r. również do jego żony Henrietty z d. Albrecht. W 1942 r. majątek przejął Willy Müller. W 1947 r. w zagrodzie mieszkali Janina i Jan Kowalscy.

Zagroda istniała już w XVIII w. Pod koniec tegoż stulecia wybudowano zachowany do dnia dzisiejszego budynek bramny, o czym świadczą zachowane elementy konstrukcji. W 1848 r. po zachodniej stronie podwórza wzniesiono szkieletową jednoklepkową stodołę. Potwierdzała to znajdująca się nad wrotami belka z wyrytym napisem: „B.H.J.A. B.M.J.A. 1848”. W 1862 r. w skład zagrody wchodziło pięć budynków, m.in.: dom mieszkalny, stodoła i budynek bramny. W drugiej połowie XIX w. w kierunku północnym rozbudowano stodołę o jedno klepisko oraz część inwentarską. W trzeciej ćwierci XIX w. wybudowana została stajnia i nowy dom, w miejscu poprzedniego usytuowanego szczytem względem drogi. W 1869 r. wzniesiono murowany z cegły budynek piwniczny, czego dowodzi data wyciśnięta na cegle. Na początku XX w. dokonano przebudowy budynku inwentarskiego, który jednocześnie połączono z budynkiem bramnym. Zmiana ta wiązała się ponadto z wymianą konstrukcji we wschodniej części drugiego z obiektów, ze szkieletowej na murowaną. W tym okresie doszło również do utworzenia facjaty w południowej połaci dachu domu mieszkalnego. W 1910 r. w skład gospodarstwa wchodziły: dom z podwórkiem i przydomowym ogródkiem, stodoła z częścią inwentarską, wozownia, budynek bramny, stajni, budynek piwniczny, dom chlebowy, dom pracowników dniówkowych z podwórkiem i ogródkiem oraz budynkiem inwentarskim – znajdujący się po przeciwległej stronie drogi. Na początku XX w. zmieniono pokrycie dachowe budynku bramnego z trzciniowego na ceramiczne. Na początku XXI w. rozebrano szkieletową stodołę.